

שלעו עדו (41) פליבוי ברלינאי בעל באריס, שגרים לא מכבר לכותרות גדולות בעיתונות הגרמנית בגלל הכוכבנית זווה אולף, משחק בסרט חוש את תפקידו של כומר על קטנוע, המנהיג כנופיה של בירווינים, כשהוא לבוש במעיל-עור. כדי להכשיר עצמו לפרט זה, דוהר עדן בכל יום באופנוע הכבד שלו דרך רחובות ברלין. טוען עדו: „זוהי הרגשה רבה יותר נהדרת מאשר להתנענע ברולס-רויס שלי.“

רון. נעתר, רץ בעצמו לחזות בתוכנית. „היה כדאי“, אמר למחרת.

■ מרצה אחר בחוג לי תיאטרון, השחקן **עודד תאודור** מיל, רכש לו דירה במיסגרת תוכנית ל. כל פעם שהוא חוזר מהאניברסיטה הוא עוצר את המכונית ליד הבית הנמצא ב בנייה ומסביר לנוסעים איתו את תוכנית הבית. בשבוע שעבר עזר תאודור כמנהגו, והנה הוא רואה חבורת פרוצות מת רכות ליד הבית מתחת לשלט של שיכון עובדים. הוא ניגש לעברן, ואמר: „מה אתן חושות בעצמכן, שפה זה שיכון עובדות?“ אחר נכנס למכוניתו. והוסיף: „הבת שלי תצטרך כבר בגיל ארבע ללמוד את עובדות החיים.“

פסוקי השבוע

■ העיתונאי שלום רזנפלד: „הדשות ספורט: במרוץ הקרוב לממשלה, לא יהיו מנצחים ומנוצחים, שהרי הרצים הם הפעם אלופים.“

■ הנ"ל: „לנוחיות הקהל, הייתי ממליץ שהרדיו והטלוויזיה שלנו יתחילו לפרסם לוח יומי של תוכניות שבוסט לך.“

■ פגן שריהאוצר צבי דינשטיין: „הטענות נגד נתיבי נפט ומנהלה הם רישעות ומלחמת גלדיאטורים.“

■ צופה אהמוני, באני תה קולנית גוררת רעמי צחוק בהצגת חצות של הסרט הקץ לנשק, בשעת סציה בה מת לבשת האחות הרחמניה על הגיבור הפצוע בבית-חולים: „כשאני שכבתי פצוע בבית החולים שבוע שלם, אף אחד לא ניגש אלי.“

בון המשלוח: ארבעת אלפים ל"י.

■ תוכנית הטלוויזיה הש"ע השלישית ששודרה השבוע, עוררה תשומת-לב רבה. בחוג לתיאטרון של אוניברסיטת תל-אביב, למשל, שיחרר המרצה **אבי עז** את תלמידיו בשעה שבע וחצי כדי שיסיקו לחזות בתוכנית. הסטודנטים חיכו לי מרצה של השיעור הבא, הבר

באה בייצוג מלא לבכורה של הסרט. משמאל לימין: עזר וייצמן, בתו מיכל, אשתו ראומה ובנו שאול (מוזקן מימין, משוחח עם אסי דיין). עזר הסתובב בין הנוכחים, כשהוא מכריז: „אני הדוד, אני הדוד של אסי.“

■ מאי שמואל בינים, כדי לי בקשו שיבטל גם הוא את השיעור. בתחילה לא התלהב בורג. גים, שזו לו השנה הראשונה כמרצה באוניברסיטה, מהרע יון. אבל אחרי שהתלמידים אמרו לו שזמה שנתיים מלמד דים אותם שהסרט הארוך קיין השפיע על הקולנוע והתיאטר

הופי פרייס הנוצרית. פרי מינג'ר החליט לערוך את ניר שואיו דווקא בישראל, מבלי להיות מודע לעובדה שהרבנות לא תסכים להשיא אותו לנוצר. ריה. לדברי וייסגאל היה דרוש כושר השיכנוע שלו, של חושי ושל מזכירתו של אבא חושי, כדי לשכנע את רבני חיפה שהנישואין הם עניין דחוף, כך שהרבנים לא טרחו לחקור מה דתם של הוריה של הגברת פרייס.

■ הסופרת שולמית הרי אבן סיפרה השבוע מה הבדיר זה האחרונה, הפאטיטית לדעיה, שהובאה ממצריים: „למה הישראלים הם כל-כך מוצלחים? — כי כולם הם מיובאים“

■ מי שחלמה להצטרף אל החוג המצומצם של כוכבי המסך הקטן, **מרים ארון**, שדרנית הרדיו הפופולארית ורעיתה של **יצחק שמעוני**, מנהל מחלקת התוכניות בעבר, רית בטלוויזיה, הצליחה להכניס רגל אחת לטלוויזיה, כאשר ניתן לה מקום קטן בימי ששי אחר-הצהריים לקראת פרי קי קריאה לשבת מיד בתום המישרד לילדים רחוב ההפיתות.

■ אימרת השבוע שייכת למנכ"ל משרד התקשורת **שמ"ח סורק** שהגיב בראיון עיתונאי על השאלה בדבר הרטיפים הניתנים לדוורים, במלים: „זה ענין של הגישה טעם בעל הדבר כלפי הדורך.“

■ ראש הממשלה גולדה **מאיר** הודיעה השבוע שוב: „אחד הדברים המזעזעים ביורטר שאני רואה מחלון ביתי ברמת-אביב הן היצאניות ביפעולה.“ סיפרה השבוע לסגן שריהחינוך **ד"ר אבנר שא"ב**.

■ מנגן האורגן **אדי ש"פירוביץ** שליווה את **יפה**

■ כשינסו חברי המישל-חת לשכנע את ח"כ **משה סנה** כהנה וכהנה, הפסיק אורחם סנה: „יש לי כבר עודף של נימוקים לנאום של עשר דקות. לא נימוקים חסרים לי, אלא רגעים.“

■ השר **יוסף בורג**, הי מרבה להופיע באסיפות המגרי בית בחו"ל, הסביר את שיטתו: „אני משתמש בהומור. זהו הניקווה הדרושה לניתוח. כי שמפרידים בין היהודים וכספם.“

■ סיפור השבוע שייך לי לא ספק, לאלוף מספרי המערי שיות בישראל, **מאיר וייסגאל**, לשעבר נשיא מכון וייצמן ומזכירו של הנשיא הראשון **יוון חיים וייצמן**. בזכרונו תיו המתפרסמים עתה מספר וייסגאל, בין השאר, כיצד אחריו מותו של וייצמן, ניסה לשלול את דוד **בן-גוריון**, או ראש-הממשלה, להיות נשיאה הבא של המדינה. בין שאר הנימוקים שגייס כדי לשכנע את בניג' הביא וייסגאל גם את הנימוק הבא: „אתה הרי הי יהודי המפורסם ביותר בעולם.“

■ כאשר ביטל בניג' את דבריו בתנועת יד, סיפר לו וייסגאל, להמחשת טיעונו את הסיפור הבא: שבוע קודם לכן, בהיותו בלונדון, נטפלה אליו גברת צעירה, שכדברי וייסגאל „ה ציעה לי את דודיה.“ למרות שוויסגאל ניסה לדחותה היא המשיכה לצעוד אחריו עד ש נואשה ואז פלטה לעברו משפט שהבהיר לו כי היא החליפה אותו בטעות עם דוד **בן-גוריון**. הדומה לו ברעמתו, לדבריה, אמרה לו היצאנית הלונדונית: „כליך הייתי רוצה לשכב עם ראש-ממשלה.“ הסיפור לא שיכנע את **בן-גוריון** להאמינין כי הוא מפורסם כל-כך. אבל, לדברי וייסגאל, הוא הת עניין בסיפור, שכן שאל בסופו: „האם אותה גברת היתה יהודיה?“

■ סיפור אחר של וייס-

■ כתבת ידיעות אחרונות, **מירה אברך**, ישבה במועדון פינוק בירושלים בחברת חברי הכנסת **מרדכי בן-פורת** ו-**יוסף סרלין**, וביקשה לברר כמה סיפורים על שריהמישפטיים **יעקב שימישוני שפירא**. למשל: האם נכון ששפירא, שהוא חילוני בהחלט, החל לאחרונה להתפלל בבית-הכנסת ישורון בירושלים, שם מתפלל גם הנשיא **זלמן שזר**, כחלק ממאמצו להיבחר בבוא היום לכהונה רמה זו? (התשובה: כן.) אולם כמה מהנוכחים צהר קו ממירה, טענו שאף מילה אחת על נושא זה לא תפורסם בידיעות אחרונות. העיתונאית הנרגזת התערבה על 100 ל"י, שרשימתה תפורסם. למחרת היום פתחה את העיתון — ונזכרה לה לדעת כי כל הקטע הזה נמחק על-ידי העורך. עכשיו היא שואלת את עצמה מי ישרלם את ההתערבות, ואם היא תוכר על-ידי מסי-הכנסה כ-הוצאה מותרת.

■ שאל ח"כ סרלין: „מה קורה לשנים, שהנשים מורידות מגילן?“ התשובה: „הן מוסיפות אותן לגיל חברותיהן.“

■ לא בטוח לנסוע ב"מפ"ם, ולראייה: ביום אחד

אנש מרדכי (מנטש) צרפתי, ידיד משפחת דיין, היה אחד האוירחים בהצגת הבכורה של ה"סרט חצי חצי", הוא התקבל על-ידי מפקד חסרט אסי דיין.

קרתה לשתי מכוניות, זו של ח"כ **מאיר יערי** וזו של ח"כ **יעקב חזן**, אותה תקלה עצמה. בדרך לישיבת הכנסת בירושלים, איבדה כל אחת מי שתי המכוניות לגלגל.

■ מישלחת הוועד הציבורי רי להנהגת נשואין אזרחיים, שנתקבלה בכנסת במיסגרת „יום המזור“, שאלה את השר **זיקטור שפיטוב** מדוע חבירו למפלגה ולממשלה, שריהק ליטה **נתן פלד**, לא השיב לפניית הוועד. השיב ויקטור בצחוק: „ואני דווקא חשבתי שהוא ממור גדול.“ כדי לשכנע את שפיטוב שהסוגיה נוריעת גם למשרדו, סיפר לו הרב (הפרורמי) **טוביה בן-חורין** שפעם הכריזה הקהילה הספרדית בפורטוגל שיהודי אשכנז דומים לעכברושים. זוהי כיום גם הגישה למזורים — והרי משרד-הבריאות אחראי לבעיית העכברושים.

משפחת וייצמן

גאל מגלה כיצד הולוכו שולל הוא **ואבא חושי**, ראש העיר המנוח של חיפה, את הרבנות. והכריחו אותה לערוך נשואים של יהודי וגויה. המדובר הוא בבמאי הקולנוע **אזנא פרייבלינגר**, שכאשר הסריט בישראל את סרטו אקסודוס, הביא עימו לארץ את ארושתו,